

JİNDAR'IN KUTSAL İSYANI

• Medya DOZ

Baş kalemtraş ile yontulan bir kaleme benzeyen sivri başlı bir dağın yamacına tırmanıyoruz. Baştan aşağı süzülürüm dağı, aşağılara indikçe yamacı yeşillenen ve asi bir çingenenin eteği gibi rengârenk çiçekler ile bezeli bu yamacın serince bir yerinde "Ara veriyoruz" sesi ile bedenimizle bütünleşmiş çantalarımızı sırtımızdan indiriyoruz. Yeşile açılan bir dağ yamacında bir yorgunluk çayı içeceğiz birazdan. Birazdan diyoruz ama aslında bazen zaman tanımlanamaz, bazı renkler ve anlar sonsuzdur çünkü. Yeşil sonsuz, an sonsuzdur.

Herkesin gözü az ilerimizde minnetsiz ve özgür bir şekilde akan çeşmeye takılmış, terli ve sıcak yüzümüze soğuk bir avuç su çırpılarak biraz irkilerek ayıyor, dirililiyoruz. Düşünüyorum da susamadan suya bile hak ettiği anlamı veremiyoruz. İçimdeki haylaz çocuk "iyi ki susuyorsun da anlama dokunma kabiliyeti gösteriyor çorak beynin" diyor.

Yukarıdan gelen çatırtı sesi ile başımı çeviriyorum, arkadaşları ateş yakmak için odun topluyor, gözleri fer fecir yanan ve yerinde duramayan tez canlı Ruken ise kara çaydanlığı kapmış, çeşmeye doğru geliyor. Gelirken de etrafına talimatlar yağdırmayı ihmal etmiyor. Ayağı ile bir yeri hafif eşeleyerek "Aha buraya bir küçük yapın, ben suyu dol-

durup geliyorum" diyor. Ruken bana da bir görev vermeden çeşmenin başından aşağılara doğru sıvışıp suyun sığ aktığı bir yerde mendil ve çoraplarını yıkamaya koyuluyorum.

Bir dağ niye bu kadar güzel olur

Biraz sonra kora dönen közlerin üzerinde demlenen çayın kokusunu taa içimimde hissediyorum. Ateşin etrafında oluşturduğumuz çemberin içinde bir ayın gibi çay bardakları elden ele dolaşıp tekrar en baştaki arkadaşın eline gidinceye kadar devam ediyor. Bardak bardak olalı bu kadar eziyet görmemiştir, kimse bardağı alıp hemen içmez gerillada, bir güzel dolaştırırlar bardağı. "Önce arkadaşımına sonra bana" anlayışının azizliğine uğrar bardaklar...

Çaylarımızı içip bir yorgunluğu daha yorduk bu yeşile açılan yamaçta. Daha epey yolumuz var, terimiz iyice soğumadan tekrar yola devam edeceğiz. Bu dağın arkasında ne var acaba deyip kendime meraklar icat ediyorum ki zirvelere tırmanma azmi dolsun içime... Bu kez kimi tanıyacak, kimin öyküsüne dokunacağım acaba? Bu dağın arka yüzü kimin yüzünü yüreğime nakşedecek. Kim bana yeni anlamların şifresini gösterecek. Ne çok tanıyacak insan var hayatlarımızda, acaba kaç çıkar karşımıza...

Herkes çantasını sırtladı bile, defterimi kapatıyorum, başı kalem ucuna benzeyen dağa doğru tırmanıyoruz tekrar... Her yol yeni bir ezgiye açılır. Her yol sonrası yeni bir yüz gonca olur insanın gönlüne. Bir dağ niye bu kadar güzel olur ki ezgin yoksa gönlüne gonca yoksa...

"Ben sevgisiz yaşayamam"

İşte böyle bir yolculuk sonrası Jindar'ı tanıdım Zagros dağının öte yü-

Jindar Kürdistan dağlarında soykırım gerçekliğine isyan eden bir komutanı, dağın kalbinde taşımaktan yorulmayan isyancı bir kadını. Bilinçli net, duyguları sade, gülüşü asude bir devrimciydi.

zünde. "Ben sevgisiz yaşayamam" diyen cesur bir kadın vardı karşımda... Bu sözü söylemek için çok cesur olmak gerek, hem de çok... Sevmek için yüce eylemlerin bileşkesi olmak gerekiyordu buralarda. Sevmeyi istemek ile sevgiyi hak etmek arasında büyük bir fark vardı, ama Jindar istemeyi de hak etmeyi de aşmıştı. O, "sevgisiz yaşayamam" diyordu. Nasıl da insani ve kesin bir yargıya gitmiş bu cesur kadın... Bu cümleyi ona söyleten kudreti suyun akıcılığında ve toprağın kendinden eminliğinde çok aradım.

Jindar'ın upuzun düz saçlarından ördüğü örükleri vardı, gözleri yeşil ışıklar saçardı ve esmer yüzü el değmemiş bir coğrafya gibiydi... Her şeyi ama her şeyi çok heyecanlı anlatırdı. İnsan Onun anlattığı hiçbir şey karşısında kayıtsız kalıyordu. Kendine çeken, kendini dinleten, kendini sevdiren ve kendini hemencecik özleten halleri insanı Ona aşına kılıyordu. Tanıştığımız günün sonrasında beraber çalı çırpı toplamaya gittik.

Yüzünde direnişçi Zarife can buluyordu

O, bana Govendê, Gerdîya ve Xapuşkê de yaşadığı anıları heyecan ile anlattı, ben de ona Sümbül, Samuray ve Samedar dağlarının öyküsünü anlattım. Jindar, sadece anlatırken değil, dinlerken de heyecanlıydı. Kısacık bir süre içinde birbirimize bir sürü şey anlatıp durduk, kâh kuantum fiziğini konuştuk, kâh kadın doğasını... Bireycilik ve birey olma arasındaki farkı, yine hakikat ve gerçek arasındaki ilişkiyi o kadar güzel anlatmıştı ki çabucak ikna olmamak için hiçbir gerekçem kalmamıştı. Sonra "Ayy yine çok konuştum" deyip gülüyordu.

"Bu kiş çok iyi hazırlanıp bahara Dersim'e gitmeliyim" derken yüzünde direnişçi Zarife can buluyordu. Bir uçurum türküsü olan Besê'ye kanat oluyordu... Asırlık bir gerçeğe dokunmanın cesareti ne de çok yakışıyordu endamına. Herkesin bir hayali vardır ama sadece bazı insanlar, hayallerini gerçekleştirme cesaretine sahiptir. Herkes yürür ama herkes gerçeğin ateşine koşarak dalaamaz. Jindar'ın gözlerindeki yeşil ışıkların bilinçle harmanlanıp parlaması etrafına bir enerji veriyordu.

Bu cesur enerji, soykırım çocuğu olan her insanda kutsal bir isyana dönüşüyordu.

İnsan hangi dağda ise biraz o dağa benzer

Evet, Jindar'ın isyanları kutsaldı. Dersim'e gitme sebebi de bu kutsal isyanın bir sonucuydu. O Dersim isyanının öyküleri ile büyümüşü ve hiç küçük düşürmüştü. Şimdi tarih bilincinin gözlerinde yeşil parıltılara dönüştüğü anlardaydı ve hesap sorma zamanlarına merdiven dayamıştı. Unutmaktan nefret ediyordu Jindar... Unutmanın bir korkaklık biçimi olduğuna ikna olmuştu dağlı yanı. Sevmenin ve sevilmenin kitabında korkaklığa yer yoktu, sevmek ve sevilmek için cesur olmak gerekiyordu. İsyana iman eden bir isyancı olmak gerekiyordu.

Jindar gözlerini kısıp Dersim'e gitme sebeplerini anlatınca benim gözümde yakıcı bir sıvı gözlerime hücum etmek istiyordu, acıdan burnumun direği sızlıyordu. Başımı havaya kaldırıp yaşların akmasını engellemeyi çok eski zamanlarda öğrenmiştim. Her arkadaşın gitme sebebi biraz incitir. Her yol dağın ayrılık zamanları kalp burkar. Jindar'ın gitmek için o kadar çok sebebi vardı ki dinledikçe ona özeniyordum. Bir kadının isyanına bu kadar sebep bulması gururlandırıyor beni. Gördüm ki isyanını kutsamak ve isyanını düş ve duygularından süzmek o kadar da kolay değilmiş... Jindar Kürdistan dağlarında soykırım gerçekliğine isyan eden bir komutanı, dağın kalbinde taşımaktan yorulmayan isyancı bir kadını. Bilinçli net, duyguları sade, gülüşü asude bir devrimciydi.

Peri kızları kadar güzel Jindar'ın gerillacılığı, Atakan Mahir gibi yoldaşlar ile aynı yolları adımlamakla anlam kazandı. İnsan hangi dağda ise biraz o dağa benzer. Jindar isyancılığı ile Dersim'e benzedi. İnsan kimin ile yürüyorsa ona benzer. Jindar, dervişane bir yoldaşıya benzedi.

Kutsal isyanların kadını sana layık olmak insan olmaaktır.

15 Ağustos 2018'de Dersim'de şehit düşen Jindar EZG'nin (Pinar YILDIRIM) anısına...

AYLIK

2 €

12 AYLIK

25 €

ÜYELİK FORMU

İsim:

Adres:

Tel no:

Banka adı:

Hesap No:

Biz:

TARİH:

ABONE:

İMZA:

YAPAN:

NEWAYA JIN

Konto Sahibi: Stg Onderzoeks Centrum v.
Hollanda İç Banka İsmi: ING
Hollanda İç Konto No: 8525445
Hollanda IBAN: NL54 INGB0008525445

Hollanda Dış Konto No:
IBAN: NL54 INGB0008525445 BIC: INGBNL2A

Abonelerimiz için telefon: 0031 647 74 09 17
Abonelerimiz için e-mail: newayajin.abone@yahoo.com